

Врховниот суд на Република Северна Македонија на Општа седница со која претседаваше Претседателот на Врховниот суд на Република Северна Македонија Африм Фидани, одржана на ден 30.09.2025 година, согласно член 37 став 1 алинеја 1 од Законот за судовите и член 63 став 1 од Деловникот за работа на Врховен суд на Република Северна Македонија, одлучувајќи по Иницијативата за донесување на начелен став, поднесена од адвокат Роберт Бачовски Синколи од Адвокатско друштво Бачовски Синколи од Скопје, заведена под СУ-03.бр.459/25 од 15.07.2025 година, го донесе следниот:

ЗАКЛУЧОК

Иницијативата за донесување на начелен став, поднесена од адвокат Роберт Бачовски Синколи од Адвокатско друштво Бачовски Синколи од Скопје, заведена под СУ-03.бр.459/25 од 15.07.2025 година, **НЕ СЕ УСВОЈУВА.**

Образложение

Согласно член 37 став 1 алинеја 1 од Законот за судовите („Службен весник на РМ“ бр. 58/06, 35/08, 150/10, 83/18 и 198/18 и „Службен весник на РСМ“ бр.96/19), Општата седница на Врховниот суд на Република Северна Македонија, на ден 30.09.2025 година расправаше по Иницијативата за донесување на начелен став поднесена од адвокат Роберт Бачовски Синколи од Адвокатско друштво Бачовски Синколи од Скопје, заведена под СУ-03.бр.459/25 од 15.07.2025 година.

Во иницијативата се предлага Врховниот суд на Република Северна Македонија да донесе начелен став. Подносителот образложува дека ова е потребно, затоа што постои неусогласеност во примената на членот 76 став 1 точка 7 и 8 од Законот за градежно земјиште, во врска со член 59 од Законот за изменување и дополнување на Законот за градежно земјиште (објавен во „Сл.весник на РМ“ бр.275 од 27.12.2019 година) и дека судовите од подрачјето на Апелационен суд Гостивар во досегашната пракса имаат различно стојалиште во однос на сметањето на роковите, изразено во пресуда на ОС Кичево П4.бр.36/21 од 31.08.2021 година и решение на Апелационен суд Гостивар ГЖ-135/23 од 08.02.2024 година.

Во Иницијативата не е наведена, ниту приложена различна судска пракса, односно правосилни одлуки со различно стојалиште на судовите. Одлуките кои се приложени не укажуваат на постоење неединствена примена на законите од страна на судовите, бидејќи се работи за пресуда на Основен суд Кичево П4.бр.36/21 од 31.08.2021 година, која е укината со решение на Апелационен суд Гостивар ГЖ-135/23 од 08.02.2024 година. Тоа укажува дека не постои неединствена примена на законите од страна на судовите, а всушност од страна на подносителот се бара мислење за примена на наведената законска одредба.

Во член 37 став 1 алинеја 1 од Законот за судовите, е определено дека Врховниот суд на Република Северна Македонија на Општа седница утврдува начелни ставови и начелни правни мислења по прашања од значење за обезбедување на единството со примената на законите од страна на судовите во рок од три месеци, но не подолго од шест месеци по сопствена иницијатива, или по иницијатива на претседател на суд, или по иницијатива на седниците на судиите или судските оддели од судовите, или по иницијатива на адвокати и ги објавува на веб страницата на Врховниот суд на Република Македонија.

Во смисла на цитираната законска одредба Општата седница на Врховниот суд на Република Северна Македонија, постапувајќи по наведената иницијатива, оцени дека во конкретниот случај не произлегува потреба да се утврди начелен став, бидејќи не постои неединствена примена на законите од страна на судовите, поради што донесе Заклучок со кој иницијативата не се усвојува.

**ОПШТА СЕДНИЦА НА ВРХОВНИОТ СУД
НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА**

